

10. A megváltás élménye

Isten végtelen szeretetéből és kegyelméből Krisztust, aki nem ismert bűnt, bűnöt tette értünk, hogy Isten igazságos legyen benne. A Szentlélek vezetésevel felismerjük nyomorúságunkat, bűnösségünket, megbánjuk vétkeinket, gyakoroljuk hitünket Jézusban, mint Ásrban és Krisztusban, helyettesben és példaképben. Ez az ádváltságot ad az Ige isteni hatalmát váltja valóra és ez Isten kegyelmének ajándéka. Krisztus által megigazultak vagyunk, Isten fiaivá és leányivá fogadott, és megszabadultunk a bűn uralma alól. A Lélek által ajándékosztunk és megszentelődünk. Lélek megajánlja elménket, beírja Isten szeretetét szívünkbe, és erőt ad a szent Léletre. Benne marad isteni természet részesei leszünk, és miénk a megváltás bizonyossága most és az életkor. (2Kor 5:17-21; Gal 1:4; 4:4-7; Tit 3:3-7; Jn 16:8; Gal 3:13-14; 1Pt 2: 21-22; Róm 10:17; Lk 17:5; Mk 9:23-24; Ef 2:5-10; Róm 3:21-13-14; Róm 8:14-17; Gal 3:26; Jn 3:3-8; 1Pt 1:23; Róm 12:2; Zsid 8:7-12; Ez 36:25-7; 2Pt 1:3-4; Róm 8:1-14)

Évszázadokkal ezelőtt Hermasz pásztor egy rőncos reggelről írt, aki igen hosszú ideig volt. Az idő múlásával az asszony változni kezdett; teste megőreg, haja meg ősz volt, de az arca még fiatalabbnak tűnt, mégpedig teljesen megfiatalodott.

T. F. Torrance az asszonyt az egyházhoz hasonlította.[1] A keresztyének nem merevedhetnek meg. Ha Krisztus Lelke lakozik bennük (Róm 8:9), a változás folyamatában vannak.

„Krisztus is szerette az egyházat, és nem magát adta azért; hogy azt megszentelje, megtisztátsa a vértől, hogy Ige által, hogy majd nem maga elbe állítsa dicsőségben az egyházat, úgy, hogy azon ne legyen szeplő vagy sárgaság, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen” (Ef 5:25-27) - mondta Péter. Ez a megtisztulás az egyházra vonatkozik. Ezért tanúsítják az egyházat alkotó hívők, hogy „ha a mi kőalapú emberünk meg is, a belső mindazáltal napról napra „jól” (2Kor4:16). „Mi pedig az Árnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon úbrázatra elváltozunk, dicsőgről dicsőgre, úgy mint az Árnak Lelkétől.” (2Kor 3:18) Ez a változás az igazi belső változás.

A Szent-írás a hívő tapasztalatát szövegező beszéde az ádváltságról, megigazulásról, megszentelésről, megtisztulásról és megváltásról, mint ami (1) még megtörtént, (2) a jelenben valósul meg, és (3) majd a jövőben teljesedik. E három állítások a megtörtént, a megigazulás és a megszentelés hangsúlyozásának szerves része. Ezért tagolódik a fejezet három fő szakaszra, a hívő életében, jelenben és a jövőben.

Á

A megváltás élménye és a megtisztulás

Istennek, szeretetnek és igazságosnak tisztelettel ismerete meg nem eléggé. Krisztus nélkül teljesen eredménytelenül próbálkozik bárki is, hogy a jót fejlessze lelkében. A Lélek megújítja megváltás élményét egyedül Istentől ered. Krisztus ezt mondta a tapasztalatáról: „Ha valaki jónak nem születik, nem lehet meg az Isten országát... Ha valaki nem születik újulva és Lélektől, nem mehet be az Isten országába” (Jn 3:3-5).

Egyedül Jézus Krisztus által szerezhetünk áldozatot. "Nincsen senkiben másban idvesség: mert nem is ada emberek kényeztetés az Őg alatt más név, amely által kellene nekünk megtartatnunk." (ApCsel 4:12) "Vagy az igazság az Őlet; senki sem mehet az Atyához, hanemha Őnáltalam." (Jn 14:6)

A megváltás álmányok része a bűnbánat, a bűnvallás, a bűnbocsánat, a megigazulás és a megszentelődés.

Bűnbánat. Jézus nem sokkal keresztre feszítés előtt meggyőzte tanítványait, hogy eljött a Szentlélek, aki benneteket, Őt és meggyőzi a világot a bűnről, az igazságról és az Atyáról." (Jn 16:8-11) "Amikor a Szentlélek meggyőzte az embereket, hogy szükség van megváltásra, az emberek azt kezdték, mit tegyenek. Péter válaszolt: "Értetek meg" (ApCsel 2:37-38; v. 3:19).

1. Mi a bűnbánat? A bűnbánat a hű ember név = "szajnáló", "megbűnbánó" szavak fordítása. Győzelem a bűn ellen, ami azt jelenti, hogy "gondolkoztatom meg", "bűnbánó", "megbűnbánó". Az őszinte bűnbánat eredménye, hogy az ember magatartása alapvetően megváltozik Istennel és a bűnnel szemben. Akik befogadják Isten Lélekét, azokat meggyőzi a bűn súlyosságáról, és ráébreszti őket Isten igazságosságának és saját elvesztett állapotuknak tudatára. Megszomorodnak, bűntudatot éreznek. "Aki elfedezi az ő vétkeit, nem lesz jó dolga; aki pedig megvallja és elhagyja, irgalmasságot nyer" (Péld 28:13) - felismerve ennek igazságát, megvallják valóságos bűneiket. Tiszta szívvel átadják magukat a Megváltónak, és elfordulnak bűnös életmódjukról. "A tetőfokára ér a bűntudat megtéréssel - a bűnös Isten felé fordul (a győzelem epizódja = "megbűnbánó" szavakból, v. ApCsel 15:3). [2]

Dávidnak a hűségért és a gyilkosság bűnéből való megtéréséről kiemelkedő példája annak, hogyan segít az álmány a bűn feletti győzelemhez. Amikor a Szentlélek meggyőzte, megvetette a bűnt, és erősen szomorkodott miatt. Kényeztetés az Őt, hogy Isten tisztázza meg. "Értem az Őn bűnt, és az Őn vétkem szavak nélkül előttem fogadom. "Értetek meg" rajtam, Őn Istenem, a te kegyelmességed szerint; irgalmasságnak sokasága szerint tartsd el az Ő bűnt." "Értetek meg" teremt bennem, és Isten, és az erős lelket adjátok meg bennem." (Zsolt 51:5, 3, 12) Dávid tartsa a bűnbánat ezután a kegyelmességre, és az őt a példájára, hogy az isteni megbocsátás nemcsak a bűnbánat, hanem a bűnből való kigyógyulást is jelenti.

A bűnbánat megelőzi a bűnbocsánatot, a bűnös magamhoz alkalmasság bűnbánatával arra, hogy megszerezze Isten áldását. A bűnös egyedül valóban meg arra is képtelen, hogy bűnbánatot gyakoroljon - hiszen ez is Isten ajándéka (ApCsel 5:31; v. Róm 2:4). A Szentlélek Krisztushoz vonja az embert, hogy ott ismerje meg a bűnbánatot, a bűn miatt érzett szívvel fájó fájdalmat.

2. Mi a bűnbánat? "Értetek meg" Őn, ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonzok" (Jn 12:32) - mondta Krisztus. Ha felismerjük, hogy Jézus halála megigazít, és megszabadít a halál bűntől, szavaink megvilágítják, és megújítják magunkat. Képzeld csak el, mit érhet az a kivágyás előtt álló fogoly, aki váratlanul kegyelmet kap!

Krisztusban a bűnbánat nemcsak bűnbocsánatot, hanem felmentést is nyer - igaznak mondja Isten. Nem szolgálja erre a bűnbánat, és nem is érdemli meg. Amikor meggyengül, bűntudatát, Isten-tagadását, Isten ellenségei voltát mutatja; Péter (Róm 5:6-10) -, Krisztus meghalt, hogy bennünket igazsággal tegyen. Semmi sem érinti olyan módon a lelkünket, mint Krisztus megbocsátás szeretete. Ha a bűnös ember Isten felmenthetetlen szeretetéről elmélkedik, amire a keresztes fénnyel, megtalálja a legnagyobb erőt, ami bűnbánatra készít. Istennek ez a jóság bűnbánatra vezet (Róm 2:4).

Megigazulás. Isten végtelen szeretetéből Ős irgalmában az igazat [Krisztust], aki bűnt nem ismert, bűntette őrtünk mi Isten igazságáig legyünk öbenne" (2Kor 5:21). A Jézusba vetett hit által a Szentlélek által be a szívet, Ős e hit által ami Isten kegyelmi ajándéka (Róm 12:3; Ef 2:8), a bűnbánás bűnszűrés megigazulnak (Róm 3:28).

A "megigazulás" szó a görög dikaióma fordítása, ami azt jelenti: "az igaz megvalósítása", "az igazságos rend megigazulás-tétel", valamint a dikaiósis fordítása, aminek jelentése: "megigazulás". Igei alakja, a dikaiósis jel "megigazulás-tétel", "igazságot odaállítani", "igazságot tenni", "igazságot tenni". Ezek ismeretében még jobban kifejezhető.[3]

A teológiában általánosan a megigazulás az Istennek arra a cselekedetére vonatkozik, amellyel a bűnbánó bűnszűrés igaznak mondja vagy tekinti. A megigazulás a kárhoztatás ellentéte (Róm 5:16). "[4] E megigazulás alapja nem a mi engedelmisségünk, hanem Krisztus engedelmsége, mert az egynek igazságáig által minden ember-re elhatott az Őletnek megigazulása... egynek engedelmsége által sokan igazakká lesznek" (Róm 5:18-19). Ezt az engedelmséget azoknak a hívőknek adja, akik megigazultak, "az ingyen az Ő kegyelméből" (Róm 3:24). "Nem az igaz cselekedeteiből, amelyeket mi cselekedtünk, hanem az Ő irgalmasságában tartott meg minket." (Tit 3:5)

1. A hit Ős a cselekedetek szerepe. Sokan vallják azt a téves nézetet, hogy a jó vagy a rossz cselekedeteken múlik, hogyan tekint rájuk Isten. Például az Isten előtt való megigazulás kárhoztatásról szólván egyértelműen kijelentette: "Én mind kárhoztatást hagytam... hogy Krisztust megnyerjem, Ős találtam öbenne, mint akinek nincsen saját igazságom... hanem van igazságom a Krisztusban való hit által, Istentől való igazságom a hit alapján" (Fil 3:8-9). "Brahámra utalt, azaz hitt... Istennek, Ős tulajdonát az őnőki igazságul" (Róm 4:3; 1Máz 15:6). Megigazult már a kárhoztatás, nem pedig amiatt (Róm 4:9-10).

Milyen volt Brahám hite? A Szentírás elmondja: "Hit által engedelmeskedett Brahám", amikor Isten elhívta, hogy hagyja el otthonát, induljon el, "az nem tudván, hová megy" (Zsid 11:8-10; v. 1Máz 12:4; 13:18). Engedelmsége bizonyítja őszinte, Őlő hitét. Eme cselekvő hit kárhoztatásának alapját.

Jakab apostol figyelmeztetett a hit általi megigazulás más helytelen értelmezésére, miszerint az ember megigazulhat hit által, úgy, hogy hitéből nem fakadnak cselekedetek. Rámutatott, hogy cselekedetek nélkül a hit nem őszinte. Például hasonlítan ö is Brahám példájával Őrzelte ezt. Brahám azzal adta hite bizonyítékát, hogy kősz volt felülzárkózott (Jak 2:21). "Éljél, hogy a hit együtt munkálkodott az ő cselekedeteivel, Ős a cselekedeteiből lett teljessé a hite" (Jak 2:22) "Éz a hit is, ha cselekedetei nincsenek, megholt álmagában." (Jak 2:17)

Brahám példájában kitűnik, hogy az Istennel való igazi kapcsolat bizonyítékait a cselekedetek szolgáltatják. A megigazulásra vezető hit tehát cselekvő, Őlő hit (Jak 2:24).

Például Ős Jakab egyetértett a hit általi megigazulás kárhoztatásban. Például a cselekedetek általi megigazulás kereséséről tévedésről beszélt, Jakab pedig azzal az Őppen olyan veszélyes gondolattal foglalkozott, hogy cselekedetek nélkül a hittel is meg lehetne igazulni. Sem a cselekedetek, sem a holt hit nem vezet megigazuláshoz. Csak a szeretet által munkálkodó őszinte hit (Gal 5:6) igazthatja meg, Ős tisztáthatja meg a lelket.

Lelke Ájltal" (1Kor 6:11), â€žszentek" vÃ¡lik. Ezen a ponton a hívõ megvÃ¡ltÃ¡st nyer, Ã©s teljesen Istenhez tartozik.

Isten nevÃ©rõl (RÃ³m 1:7) a hÃ-võket â€žszentnek" mondjÃk, mert â€žKrisztusban" vannak (Fil 1:1; IÃsd mÃg Jn 15:1â€7), azÃrt, mintha elÃrtÃk volna a bûntelensÃg ÃjllapotÃit. A megvÃltÃjs a jelen tapasztalata. â€žAz Ã irgalmassÃgÃjbÃl ta minket az ÃjjszÃletÃsnek fÃrdõje Ãs a SzentÃlek megÃjÃ-tÃisa Ájltal" (Tit 3:5) - mondja PÃl - szent cÃlra Ãs a Krisztussal valÃs Ãcletre elkÃlÃn-tve Ãs megszentelve bennÃnk.

2. Isten befogad a csalÃdjÃba. Ugyanakkor az Ãj hívõk megkapjÃk â€ža fiÃsÃignak lelkÃt". GyermekivÃ fogadja õket Isten, Ãgy a KirÃly fiai Ãs leÃnyai lesznek, â€žÃrÃkÃsei Istennek, ÃrÃkÃstÃrsai pedig Krisztusnak" (RÃm 8:15â€17). MÃkÃvÃltÃjs, megtiszteltetÃs Ãs ÃrÃm!

3. ÃcedvbizonyossÃg. A megigazulÃssal egyÃtt jÃr, hogy a hívõ biztos lehet abban: Isten elfogadja. Vele jÃr az az ÃrÃm is, hogy mÃr most ismÃt Istenhez tartozunk. BÃrmilyen bûnÃs is volt az ember mÃltja, Isten megbocsÃt minden bûnt, Ãs mÃr nem vagyunk tÃbbÃ a tÃrvÃny kÃrhoztatÃsa Ãs Ãtka alatt. A megvÃltÃjs valÃsÃggÃi vÃlt. â€žAkiben van a mÃvÃltÃjgunk az Ã vÃre Ájltal, a bûnnek bocsÃnata az Ã kegyelmÃnek gazdagsÃga szerint." (Ef 1:7)

4. Ãsj, gyõzelmes Ãclet kezdete. TestÃnk, lelkÃnk, elmÃnk gyÃgyul, ha megÃrtjÃk, hogy a MegvÃltÃs vÃre eltakarja bûnÃs mÃltunkat. FÃlrehetjÃk bûntudatunkat, mert Krisztusban mindenre bocsÃnatot nyerÃnk, Ãs minden ÃjjÃ lett. Krisztus naponta Ájrszja rÃnk kegyelmÃt, Ãs ezzel Isten kÃpÃre kezd alakÃ-tani.

BelÃ vetett hitÃnk nÃvekedÃsÃvel gyÃgyulunk, Ãs ÁjtalakulÃsunk folytatÃdik. Krisztus egyre tÃbb gyõzelemhez se sÃtÃtsÃg erõi felett. Legyõzte a vilÃgot, Ãs ez a biztosÃtÃka annak, hogy megszabadulunk a bûn fogsÃgÃbÃl (Jn 16:33).

5. Az ÃrÃk Ãclet ajÃndÃka. Az ÃrÃk Ãclet ajÃndÃkÃt hozza magÃival Krisztussal valÃs Ãj kapcsolatunk. â€žAki Ãclet; akiben nincs meg az Isten Fia, az Ãclet sincs meg abban." (1Jn 5:12) Isten eltakarta bûnÃs mÃltunkat, a bennÃnk lakozÃs LÃlek Ájltal ÃlvezhetjÃk az ÃdvÃssÃg ÃjldÃsait.

A megvÃltÃjs ÃlmÃnye Ãs a jelen

Krisztus vÃre megtisztÃ-t, megigazÃ-t Ãs megszentel, ezÃrt a hívõ â€žÃj teremtÃs... a rÃgiek elmÃltak, Ã-mÃ, ÃjÃj" (2Kor 5:17).

Isten megszentelt Ãcletre hÃ-v. A megszentelt Ãclet rÃsze a megvÃltÃjsnak. Ennek Krisztus golgotai halÃja az alapja. PÃl kÃrte a hívõket, hogy ÃcletÃk legyen szent Ãs tiszta (1Thessz 4:7). Isten a szentsÃg LelkÃt (RÃm 1:4) adja a hÃ-võknek, hogy lehetõvÃ tegye szÃmukra a megszentelõdÃst. â€žAdja meg nÃk az Ã dicsõsÃge gazdagsÃgÃjÃrt, hogy hatalm megerõsÃjdtetek az Ã Lelke Ájltal a belsõ emberben; hogy lakozÃk Krisztus a hit Ájltal a ti szÃ-vetekben" (Ef 3:16â€17) - mondta PÃl.

a) Az igazi ÁjllalakuÁjs. Isten Áogy kÁ-vÁjnja helyreÁjllÁ-tani kÁpÁt a bukott emberekben, hogy ÁjtalakÁ-tja akaratukat, elmÁjÁket, vÁjgyaikat Ás jellemÁket. A SzentlÁlek hatÁjrozottan megvÁjltoztatja a hÁ-vők szemlÁletÁt. Áz A LÁle gyÁmÁlcse a szeretet, Ájráj, bÁkessÁg, bÁketúrÁs, szÁ-vessÁg, jÁsÁig, húsÁg, szelÁ-dsÁg, mÁrtÁkletes most ezek alakÁ-tjÁjk ki a hÁ-vő ÁletmÁdjÁt, noha Krisztus visszatÁrÁsÁig romlandÁ, halandÁ marad.

Ha nem Ájllunk ellen Krisztusnak, Ázakkor Krisztus is azonosÁ-tja magÁt gondolatainkkal Ás cÁljainkkal. Ágy kerÁ szÁ-vÁnk Ás elmÁnk Ásszhangba Krisztus akaratÁval, Ás amikor neki engedelmeskedÁnk, nem teszÁnk mÁst, csak engedÁnk sajÁt indÁ-tÁkainknak. MegtiszttÁt Ás megszentelt akaratunk Krisztus szolgÁjlatÁnak vÁgzsÁben talÁ majd meg legnagyobb Ájráj.

b) KÁtfÁle sors. Krisztus megdicsőÁlÁse vagy szÁ-ne vÁjltozÁsa mÁg egy mÁsik feltűnő ellentÁtre is rájmutat. Krisztus szÁ-ne vÁjltozÁsakor megdicsőÁlt, de egy bizonyos Ártelemben a vÁjlyben levő fiÁ is ÁjtvÁjltozott - ÁjrdÁgi kÁpre (LÁ Mk 9:1-29). A kÁp kÁt, egymÁssal szembenÁjllÁ tervre vilÁjgÁ-t ráj, Isten terve a helyreÁjllÁ-tÁs, SÁjtÁjnÁ a pusztÁ-tÁj. SzentÁ-rÁs kijelenti: Isten kÁpes megőrizni a bűntől (JÁd 24). SÁjtÁjn viszont mindent megtesz, hogy bukott Ájllapotban tartson.

Az Álet ÁjllandÁ vÁjltozÁs. Nincs semleges terÁlet. Vagy nemesebbÁ leszÁnk, vagy lealacsonyodunk. Vagy Áz a bűn szolgÁji", vagy Áz az igazÁjgnak szolgÁji" (RÁm 6:17-18) vagyunk. Aki elfoglalja gondolatainkat, az birtokol minket. Ha a SzentlÁlek Ájtal Krisztus foglalja el gondolatainkat, Krisztushoz vÁjllunk hasonlÁvÁj. A LÁlekkel teljes Álet foglyul ejt Áz minden gondolatot, hogy engedelmeskedjÁk Krisztusnak" (2Kor 10:5). JÁzus nÁkÁl Álni azt jelenti, hogy elvÁjgjuk magunkat az Álet Ás a vÁjltozÁs forrÁjsÁtÁ, ami elkerÁlhetetlennÁ teszi vÁgzső romlÁjsunkat.

Krisztus tÁkÁletessÁge. Mi a bibliai tÁkÁletessÁg? Hogyan rÁszesÁlhetÁnk benne?

1. A bibliai tÁkÁletessÁg. A ÁztÁkÁletes", illetve ÁztÁkÁletessÁg" szÁ a hÁber tam vagy tamim szÁ fordÁ-tÁjs; Ázteljes", Ázigaz", ÁzbÁkÁs", ÁzegÁsz" vagy ÁzhibÁjlan". A gÁrÁg teleiosz jelentÁse Ázbefejezett", Ázteljes", kifejlődÁtt", ÁznagykorÁ, ÁzÁrett".[10]

Az ÁszÁjvetsÁgben emberekre vonatkozÁan ez a szÁ mindig viszonylagos. NoÁrÁ, ÁbrahÁmrÁ Ás JÁbrÁ egyaránt azt olvashatjuk, hogy tÁkÁletes vagy feddhetetlen emberek voltak (1MÁz 6:9; 17:1; 22:18; JÁb 1:1, 8), noha mindegyiknek volt hibÁja (1MÁz 9:21; 20; JÁb 40:2-5).

Az ÁjszÁjvetsÁg a ÁztÁkÁletes" szÁt gyakran olyan Árett szemÁlyekre vonatkoztatja, akik a nekik adatott legnagyobb vilÁgossÁg szerint Áltek, Ás lelki, szellemi, valamint fizikai erejÁket a legteljesebb mÁrtÁkben kamatoztattÁjk (vÁj. 1Kor 14:20; Fil 3:15; Zsid 5:14). Krisztus azt mondta, hogy a hÁ-vők legyenek tÁkÁletesek vÁges szintjÁkÁjn, mint ahogy Isten tÁkÁletes a maga vÁgtelen, korlÁjtan szintjÁn (vÁj. Mt 5:48). Isten szemÁben az a tÁkÁletes ember, aki teljesen Isten imÁdatÁjra Ás szolgÁjlatÁjra adta a szÁ-vÁt Ás ÁletÁt, aki ÁjllandÁan fejlődik Isten ismeretÁben, Ás aki Isten kegy annak a vilÁgossÁjgnak a fányÁben Ál, amit kapott, ugyanakkor Ájrájmmel Áli győzelmes ÁletÁt (vÁj. Kol 4:12; Jak

2. Teljes tőrkölteségek Krisztusban. Hogyan vőlhatunk tőrkölteségek? A Szentlélek által részesülhetünk Krisztus tőrkölteségekben. Hit által lesz miönk Krisztus tőrkölteses jelleme. Az emberek nem mondhatják e tőrkölteségek sajátjuknak Krisztus nélkül, mintha az a bennük levő vagy jogosan szerzett tulajdonuk volna. A tőrkölteségek Isten ajándéka.

Krisztus nélkül az emberek nem vőlhatnak igazak. "Aki önbennem marad - mondta Krisztus -, ö pedig öbenne, az terem sok gyermeket; mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek" (Jn 15:5). "Jézus özbálcsességlön Istentől, ös igazságul, szentségl nélkül ös vőltságl" (1Kor 1:30).

Ezek a tulajdonságok adják az Ásrban a tőrkölteségeknek. Ö egyszer ös mindenkorra tőrkölteségek tette megszentelésüket ös megvöltsukat. Amit Ö elögzett, ahhoz senki nem tehet semmit. Menyegzői ruhánkat, az igazság palástját Krisztus ölete, halála ös feltámadása kászette el. A Szentlélek pedig a befejezett művet megvalósítja a keresztény öletben. Ilyen módon beteljesedhetünk özIstennek ösz teljességéig" (Ef 3:19).

3. Előrehaladás a tőrkölteségekben. Mi a szerepünk nekünk, hívőknek ebben? A bennünk lakozó Krisztus által névekszünk a lelki örettség koráig. Isten ajándékai segétségével, amelyeket egyháznak adott, eljuthatunk öförságra, a Krisztus teljességével ökeskedő kornak mörökére" (Ef 4:13). Ki kell önünk a lelki gyermekkorban (4:14), a keresztényi ölet alapvető önyei utáin Ájt kell örnünk az örett hívőknek valö özökmöny eledelre" (Zsid 5: öAnnaköört - mondja Pöl - elhagyváj a Krisztusöl valö kezdetleges beszödet, tölredjünk tőrkölteségekre 6:1). "Azöört imádkozom, hogy a ti szeretetek mög jobban bövölkdjök ismeretben ös minden örtelmességben megölhessetek, hogy mi a rossz, ös mi a jó; hogy legyetek tiszták ös botlás nélkül valök Krisztusnak napjára; teljesek övön az igazágnak gyömlcsével, amelyet Jézus Krisztus teremt Isten dicsöégére ös magasztalásra 1:9ö11)

A megszentelt öletből nem hiányoznak a komoly nehözségek ös akadályok. Pöl arra biztatta a hívöket: "öfölelemm retteggössel vigyötek vöghez a ti idvessögteket". De bölörö-tö szavakat is füzött hozzáj mög. "ö Mert Isten az, aki bennetek mind az akarást, mind a munkájást jö kedvöböl." (Fil 2:12ö13)

"ö Intötek egymást minden napon - olvashatjuk -, mög tart a ma, hogy egyikötöl se kemönyö-ttessö meg a bűnnek csalárdáiga által: mert öszeseivö lettünk Krisztusnak, ha ugyan az elkezdett bizodalmat mindvögig erősen megtartjuk." (Zsid 3:13ö14; völ. Mt 24:13)

A Szentöl azonban figyelmeztet: "ö Ha szöndökösön vötközünk az igazáig megismeröre valö eljutás utáin tölbbö nincs bűnört valö öldozat, hanem az ö-töletnek valami rettenetes völrsá" (Zsid 10:26ö27).

Ezek a buzdöl-töl sok bizonyöl-tölök, hogy a keresztényeknek öz nem pusztáin tölrvönyes megigazolásra ös megszentéséig van szökségek. Szökséges a jellem szentsége, mög ha az ödvölssöget hit által is kaphatjuk. Kizölrölag Krisztus igazáiga a jogö-m, ami által a Mennybe juthatunk. A megigazolás mellett e jogömmel Isten megvöltsi terve biztosöl-töl, hogy alkalmassöl völjunk a Mennybe jutásra a bennünk lakozó Krisztus által. Az alkalmasságnak az ember ökölcse jellemöben kell megmutatkoznia, annak bizonyöl-tököket, hogy az ödvölssöög ö megölrtöntö." [11]

Mit jelent ez emberi viszonylatban? A számtelen imádkozás elengedhetetlen a fejlődés minden szakaszában a teljes testi, megszentelt élethez. "Azért mi is... nem szűnünk meg a megtett imádkozni... hogy járjatok mártírban a teljes tetszésre, minden jár cselekedettel győztesen a teremtés és nevedvén az Isten megismerésében." (1:9-10)

Naponkénti megigazulás. Mindazoknak a hívőknek, akik lelkekkel teljes, megszentelt életnek, folyamatosan szükségük van a naponta megújulásra. Szükségük van erre a tudatos életkezés és a nem szándékos elkövetett bűntettek miatt. Az emberi szív bűnösségét felismerve, Dávid bűnbocsánatot kért a bűntetteire" (Zsolt 19:13; v. Jer 17:9). Kifejezetten a hívők bűntetteiről szólva, Isten biztosítja, hogy "ez ha valaki életkezik, van szándék az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus" (1Jn 2:1).

A megvilágítás és a lelki élet a hívők számára

Az élet és a hívők akkor élnek teljesen, amikor megdicsőülnek a feltámadáskor, vagy elragadtatunk a Mennybe. A megdicsőülés a megvilágítottak Isten dicsőségében részesülnek. Isten minden gyermeket a reményre hozza. "Dicsőítsétek az Isten dicsőségében reményben" (Róm 5:2) - írja Péter.

Ez a májodik adventkor teljesebbé válik, amikor Krisztus megjelenik, hogy a hívők számára hozza a világot (Zsid 9:28).

Megdicsőülnek és megszentelődnek. A hívőkben a halandóságunk megdicsőülésének - egyik az, hogy szívünkben lakozzon Jézus. "Krisztus tisztelet van, a dicsőségnek ama reményre" (Kol 1:27) - mondja Péter, májutt pedig így magyarázta: "Ha annak a Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandóság testeteket is az Ő bennetek lakozás Lelke által" (Róm 8:11). Péter máj arra is biztosítja, hogy "kiválasztott titeket Isten az életre, a lelkek megszenteléséig az igaz hitben... a mi Urunk, Jézus Krisztus dicsőségének elvételére" (2Thessz 2:13-14).

Ha benne maradunk, májris a mennyei trónusban vagyunk (Kol 3:1-4). Akik részesülünk a Szentléleknek, azok májris a szívvel megérintettek és az eljövendő világnak erejét" (Zsid 6:4-5). Ha az Ő dicsőségéről elmélkedés tekintetével jellemnek vonzó szükségletet keressük, "ez ugyanazon útra járunk elváltunk, dicsőségéről dicsőség mint az Őnek Lelkétől" (2Kor 3:18). Ez a szívvel fel arra az úttal járunk, amit a májodik advent idején a hívők majd a

Megvilágítsunk és a hívőkbe fogadjunk a világban majd a hívőkben teljesebbé válik. "A teremtett világig sávjárogva a Isten fiainak megjelenését" - mondja Péter. "Mi magunk is fohászkodunk magunkban, a hívők a fiósságot, a mi testünk megvilágítását." (Róm 8:19, 23; v. Ef 4:30)

Akkor a teremtés eltelőpontját ez az esemény, amikor "ez a teremtés mindenek" (ApCsel 3:21). Krisztus ezt "ez a teremtés" nevezi (Mt 19:28 - Őj prot. ford.: "ez megújult világ"). Akkor ez maga a teremtett világ is megszabadul a rothadandóságra abszolutizálás az Isten fiai dicsőségének szabadságára" (Róm 8:21).

Voltak, akiket zavarba ejtett a Szent-írás, amikor egyszer olyannak tekintik a "fiúkat" és a megöltöket - vagy a "szenteket" - , ami "máskor pedig, mint ami még nem teljesedett. A választ akkor találjuk meg, megölt Krisztus munkájának teljes körét tanulmányozzuk. Azáltal Krisztus első eljövetelel hozta kapcsolatba a jelenben megölt "szenteket". A "területi" hitelességű kereszt, a feltámadás és Krisztus mennyei szolgálata egyszer és mindenkorra biztosította meggyőződésünket és megszentelődésünket. Jövöbeni "szenteket", testünk megdicsőítését azonban Krisztus második eljövetelehez kapcsolta. [12]

Ezt mondhatja a "szent" egyidejűleg, hogy "szentek van" - gondolva a keresztre és Krisztus feltámadására a múltban -, valamint azt, hogy "még nem jutottunk szentek" - tekintettel Krisztus jövöbeni visszatérésére, a "szent" megöltani minket. [12]

Ha a jelen "szenteket" hangsúlyozva, kizárjuk jövöbeni "szenteket" gondolatát, Krisztus teljes körű "szentek" helytelen fogalmat alkotunk.

Megdicsőítő és "szentek". Vannak, akik helytelenül azt a nézetet vallják, hogy a teljes "szentek" - a valóságban a megdicsőítő hoz magával - máskor most elérhető az emberek számára. "Isten megszentelt ölete munkája, a "szentek" ezt mondta magának "szentek" vöge felé: "Nem mondom, hogy máskor elértem, vagy hogy máskor "szentek" hanem igyekezem, hogy el is érjem, amiért meg is ragadott engem a Krisztus Jézus. Atyámfi, én magamról nem gondolom, hogy máskor elértem volna; de egyet cselekszem, azokat, amelyek hűttem megett vannak, elfelejtve, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nézők dőlve, cölegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felül való elhívása jutalmára" (Fil 3:12-14).

A megszentelődés egész ölete tartás folyamat. A "szentek" most csak Krisztusban a miénk, de öleteink vöglegesen, teljesen csak a második elvétel alakul át Isten köré. A "szentek" az "szentek", aki azt hiszi, hogy megölt, hogy el ne essék." (1Kor 10:12) Izrael terület, Dávid, Salamon és Péter ölete komoly figyelmeztetés mindenki számára. "Azmeddig csak tart az öleteink, eltávolított szándékkal ördögünk kell örzéseink és szent felett. Lötözik belső romlottság, káros káros, és ahol Isten munkája előrehalad, Szentin ögy rendez a "szentek" iményeket, hogy elsőprő erővel zöduljon a káros az emberre. Egyetlen pillanatig sem örezhetünk magunk biztonságban, csak akkor, ha Istenre hagyatkozunk, ha öleteink Krisztussal el van rejtve Istenben." [13]

Vögső ötalakításunkat a Teremtő akkor valósa-tja meg, amikor romolhatatlannak és halhatatlannak tesz, amikor a Szentök teljesen helyreáll-tja az eredeti teremtett világot.

Mi az alapja annak, hogy Isten elfogad? Nem a krisztusi jellemtulajdonság és nem is a feddhetetlen magatartás szolgál alapul arra, hogy Isten elfogadjon. Az "szentek" igazságban az egyetlen igaz Ember, Jézus által, a Szentök kör "szentek" röszesedünk. Krisztus ajándékához, az igazsághoz mi semmit sem tehetünk hozzá, csak elfogadhatjuk azt. Senki más nem igaz, csak Krisztus (Róm 3:10). Nézők le ami igazságunk csak szennyes ruha (ósa 64:5; Iáisd ög Dáj 9:7, 11, 20; 1Kor 1:30). [14]

Amit Krisztus "szentek" szeretetre választva teszünk, az sem szolgálthat alapot arra, hogy Isten elfogadjon, mert

csak Krisztus tette alapjain fogad el. A Szentlélek munkája ezt az elfogadást, amikor életünkbe hozza Jézust.

Krisztus megigazítás vagy megszentelő igazsága, esetleg mindkettő alapján fogad el Isten? Calvin rámutatott, hogy amint "Krisztust nem lehet részekre osztani, így ez a két dolog, a megigazulás és a megszentelődés szétválaszthatatlan, amiről azt tartjuk, hogy egybeforr benne." [15] Krisztus szolgálatát maga teljességében kell látni. Emiatt rendkívül fontos, hogy kerüljünk el a két kifejezésre vonatkozó okoskodásokat, hogy "észleletes pontosság" megpróbáljuk meghatározni a megigazulás és megszentelődés közötti különbséget apró pontjait... Miért is igyekeznünk, hogy az ihletetté váljon jobban belemenjünk a részekbe a hit általi megigazulás dőltő körében?" [16]

A Nap fényt és hőt bocsát ki, amely elválaszthatatlan egymástól, mégis, mindkettőnek sajátos rendeltése van. E képhez hasonlóan, Krisztus a megigazulásunknak és egyúttal a megszentelésünknek is forrása (1Kor 1:30). Nemcsak a megigazulásunk, hanem megszentelődésünk is benne teljesedik ki.

A Szentlélek által a Golgotán elhangzott "Elvégeztetett!" életünk részévé lesz, mert ez volt az egyetlen alkalom, amikor Isten elfogadta az embert, és ez már a mi tapasztalatunk lehet. A kereszten elhangzott "Elvégeztetett!" körösség minden egy ember erőfeszítését, amely által el akarjuk érni, hogy Isten elfogadjon bennünket. A Szentlélek a Megfeszítést életünkbe hozza, és egyedül ez szolgálta alapot arra, hogy Isten elfogadjon; ez az egyetlen öröknyitott ajtó a rendelkezésünkre álló áldásokra.

Â

Â

Lábjegyzet

1.

Â

T. F. Torrance, Royal Priesthood, Scottish Journal of Theology, időszakos kiadványok, 3. szám (Edinburgh: Oliver and Boyd, 1963), 48. oldal

2.

Â

Lásd a "Conversion" és "Repent, Repentance" kifejezést a SDA Bible Dictionary javított kiadásának 235. oldalán

3.

Â

W. E. Vine, An Expository Dictionary of the New Testament Words (Old Tappan, N. J.; Fleming H. Revell, 1966), 284-286. oldal; William F. Arndt és F. Wilbur Gingrich, A Greek English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature (Chicago, IL; University of Chicago Press, 1973), 196. oldal

4.

Â

â€žJustification", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 635. oldal

5.

Â

LaRondelle, i. m., 47. oldal

6.

Â

â€žSanctification", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 979. oldal

7.

Â

Uo.

8.

Â

White, Messages to Young People (Nashville, TN; Southern Publishing Assn., 1930), 35. oldal

9.

Â

White, JÃ©zus Ã©lete (Budapest, Advent KiadÃ©s, 1989), 574. oldal

10.

Â

â€žPerfect, Perfection", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 864. oldal

11.

Â

LaRondelle, 77. oldal

12.

Â

I. m., 89. oldal

13.

Â

White, az SDA Bible Commentary jav. kiad. 2. kötetének 1032. oldalán

14.

Â

Főpapról, Krisztusról E. G. White a következőket írta. "A vallási szolgálat, az ima, a dicsőret, a megfelelő bűnvallomások és a hűvötől a mennyei szentélybe, mivel azonban az emberiség romlott állapotban áll, olyan sok szenny tapad rá, hogy ha Krisztus végre meg nem tisztáztatja, Isten előtt őrtökelen maradna. Nem szeplőtelen tisztaságban állnak fel, ezért, ha nem az Isten jobbán álló közbenejárás adná át, és tisztáztatja meg mindet az igazsággal, Isten nem fogadhatná el. A földi szentélyekből származó minden illatot át kell juttatnia Krisztus megtisztátásának." (Selected Messages, 1. kötet, 344. oldal)

15.

Â

John Calvin, Institutes of the Christian Religion (Grand Rapids: Associated Publishers and Authors, Inc.n. d.) III., 11., 6.

16.

Â

White, SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6. kÃ¶tet, 1072. oldal